

rubriky 1—4. náležitě vyplniti, místo, kde bydlí poznamenati a vlastní rukou se podepsati.

5. Aby někdo mohl sumu podepsanou u jiné kasy vplácti, povolí se jen tehda, když subskribent, který za to žádá, na jiné místo se přestěhuje, anebo když se na výpůjčku státní podepsal u kasy výpůjčkové, v jejížto okršlku se obyčejně nezdržuje; a nebo když žádající, co dědic neb odkazovník subskribentův, v jiném místě se zdržuje nežli pozůstavitel; nebo když u té kasy výpůjčkové, u kteréž jsou ráty, ježto se vplácti mají, předepsány, nepočítajíc kauce v hotovosti položené, jest již alespoň čtvrtá část veškeré sumy podepsané vplacena.

Aby však se obcím, korporacím a osobám pod opatrováním soudu postaveným mohlo dáti povolení, by sumy předepsané u jiných kas vplácely, není potřebí, aby dotčenou čtvrtou část již byly vplatily, když jen k žádosti přiloží povolení k predeji, dané jim od úřadu politického, potahmo od soudního úřadu poručenského.

6. Povolení, aby někdo mohl sumu podepsanou u jiné kasy vplácti, má však platnost jen pod tou výmínkou, že kasa výpůjčková, u kteréž suma podepsána posud se účtovala, nahlédši do knihy likvidační, nemá proti tomu ničeho s příčinou namítati. Bylo-li by tu nějaké překážky, dá o tom úřad, u kterého byla žádost podána, žádajícímu ihned věděti.

7. Že bylo někomu povoleno, u jiné kasy sumu podepsanou vplácti, poznamená kasa výpůjčková, u které byla suma ta podepsána, anebo kasa výpůjčková, u které se mají další ráty vplácti, na listě na výpůjčku daném a podepíše na něm.

8. Ustanovení toto vejde ve skutek od 20. února r. 1855.

Baumgartner v. r.